

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

สงสารโลกมากไม่มีหลักใจ

ทองคำเราก็ได้เยอะนะ (๑๒ ตันกับ ๖๒ กิโลกรัม) ได้เยอะอยู่ ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน คือไม่ออกไปไหนเลยมีแต่เข้าๆ เรากำซับกำชาคอยดูไม่ให้รั่วไหลแตกซิมไปไหนไม่ได้เป็นอันตรายสำหรับเรา ใครมาทำหน้าที่แทนเราแล้วต้องเป็นเหมือนหัวใจเราเลย ให้เป็นแบบเดียวกัน จะมาแบบสับสนนั้นสับสนไปไม่ได้ เราไว้ใจใครมอบให้เลยๆ ให้ทำหน้าที่นั้นๆ อย่างนั้นละ อย่างเข้าคลังหลวงเหมือนกันเราก็มอบให้ชายป้อม ทองคำมอบให้ชายป้อมรับไว้เป็นผู้รับผิดชอบความหมายว่าอย่างนั้น

ความเมตตาละ ที่ทุกวันนี้ไปนั้นไปนี้ไม่ใช่อะไรนะความเมตตา ลำพังเจ้าของจะอยู่เท่าไรก็อยู่ได้สบาย แต่จิตใจมันหากมีของมันอย่างนั้น มันต้องเสาะแสวงอะไรไป เมตตาสงสารทั่วไปหมดนะ เราก็มไม่เคยเป็นแต่ก่อน ก็เป็นธรรมดาเราๆ ท่านๆ นี่แหละ แต่เวลาเปิดกิเลสออกหมดแล้วจำออกมาแต่ความเมตตา พูดให้มันชัดเสียละ กิเลสหมดจริงๆ ไม่มีเหลือในหัวใจเรา ที่นี้มีแต่ความเมตตาสงสาร ออกเรื่อยเลย

คำพูดคำจาไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อผู้ใดละ เพราะออกมาจากความเมตตาเป็นรากฐานสำคัญอยู่นั้น เราไม่มีความโกรธความแค้นให้ผู้ใดเลย ถึงจะเผ็ดร้อนขนาดไหน เหมือนฟ้าถล่มก็ตาม ความโกรธความเคียดแค้นให้ใครไม่เคยมี หมด หมดโดยสิ้นเชิง กิเลสหมดอันนี้หมด ไม่มีเหลือ ถึงเสี่ยงจะแผดเผาเหมือนฟ้าถล่มก็ตามเถอะจิตใจไม่มีออกไปตามเหตุการณ์ต่างๆ ที่ควรจะหนักเบาเล็กน้อยเท่านั้นเอง ไม่ได้ออกด้วยความเคียดแค้นโกรธเคืองอะไร อย่างนั้นไม่มี

จวนจะตายเท่าไรยังคิดสงสารโลกมาก ไม่มีหลักใจเลยจะทำอย่างไร หลักใจไม่มี รวนเรๆ ไม่มีหลักใจ มีธรรมในใจมันจะมีความอบอุ่นนะ จิตใจอบอุ่นถ้ามีธรรมในใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วที่นี้จำเลย ไม่ว่าหลับว่าตื่นว่าอยู่ที่ไหนจำอยู่อย่างนั้น ตลอดเวลาอากาโลก

พูดนี้มันเป็นตามนิสัย พูดสวยงามไม่เป็นเรา ถ้าเป็นก็จะเป็นแบบนี้ละแบบ กระชิบกระชาบกับเมีย สมมุติว่ามีเมียนะ เราก็จะกระชิบกระชาบ พูดอย่างไร แม่อีหนู จะว่าอย่างนั้นนะ เราก็อยู่กันมานานแล้วที่นี้จะไปหาใหม่ได้ไหม เสี่ยงมันจะขึ้น เสี่ยงนี้ฟ้าถล่มเลย พอว่าอย่างนั้นเท่านั้น พูดเฉยๆ แหละ ตลกไปนั้นเสีย

หมดแล้วแหละ เราพูดจริงๆ หมด ไม่มีอะไรเหลือในจิตใจเลย วัฏจักรอันนี้ขาด สะบั้นไปแล้วไม่มีอะไรเหลือเลย เหลือแต่ธรรมธาตุ อยู่ในใจนี้เป็นธรรมธาตุนะ เมื่อชำระหมดเรียบร้อยแล้วจิตนี้จะเป็นธรรมธาตุเลยอยู่ในขั้นนี้แหละ เรื่องคำพูดคำจามัน

เป็นไปตามกิริยาอาการที่จะแสดงหนักเบาอย่างน้อยต่างหาก แต่จิตไม่มี ไม่มีอะไร ไม่มี เป็นอารมณ์กับอะไร ไปไหนมาแล้วหายเจียบๆ เลย ไม่เป็นอารมณ์กับอะไร แล้วกับความซึ้งหลงซึ้งเต็มเตียนนี้เข้ากันแล้วนะ ไปไหนมาแล้วลืมหมดแหละ จำไม่ได้เลย

ชำระให้มันพอเสีย มันพอจริงๆ นะ นี่พูดจริงๆ นี่พอๆ หมดทุกอย่างแล้ว ไม่มีอะไรเหลือในวิภวณวิภูจักร หมดโดยสิ้นเชิง เท่านั้นแหละ นิพพานเที่ยงหรือไม่เที่ยงดู หัวใจดวงนั้นที่ชำระให้สะอาดเต็มที่แล้ว อันนั้นแหละนิพพานเที่ยงหรือไม่เที่ยงก็คือใจดวงนี้เอง เอาละที่นี้ให้พระนะ

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ